

Anmeldelse: Andreas Laursen: Internationale forbrydelser i dansk ret. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2011. 211 sider.

Marchuk, Iryna; Vestergaard, Jørn

Published in:
Ugeskrift for Retsvæsen.B.

Publication date:
2012

Document version
Også kaldet Forlagets PDF

Citation for published version (APA):
Marchuk, I., & Vestergaard, J. (2012). Anmeldelse: Andreas Laursen: Internationale forbrydelser i dansk ret. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2011. 211 sider. *Ugeskrift for Retsvæsen.B.*, (25), 270.

U.2012B.270

Andreas Laursen: Internationale forbrydelser i dansk ret. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2011. 211 sider, hæftet. Pris: 550 kr. inkl. moms.

Iryna Marchuk & Jørn Vestergaard

I lyset af den rivende udvikling i praksis ved de internationale straffedomstole og krigsforbrydertribunaler foreligger der efterhånden en omfattende litteratur om bedømmelsen af krigsforbrydelser, folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og tortur. Den internationale strafferet stiller imidlertid også de nationale retssystemer over for udfordringer, som bl.a. kan aktualiseres, når mistænkte krigsforbrydere dukker op her i landet, f.eks. som asylansøgere. Det er derfor nyttigt, at en række spørgsmål om opfyldelsen af internationale forpligtelser i dansk ret tages op.

Forfatteren har primært ønsket at bidrage til en afklaring af, om »danske myndigheder har de rette redskaber i form af materielle straffebestemmelser til at straffe internationale forbrydelser« (s. 20). Han kommer ikke nærmere ind på en række af de processuelle udfordringer, som trænger sig på i forbindelse med f.eks. vidnebeskyttelse, bevisbedømmelse, international retshjælp og samarbejdet mellem staterne og de internationale tribunaler og straffedomstole.

I bogens kap. 7 fokuseres der i lyset af den internationale retspraksis på ansvarsreglerne, herunder bl.a. om tilregnelsskravene. Forfatteren mener at have identificeret enkelte problematiske forhold, hvor dansk ret »ikke fremstår tilstrækkelig« i forhold til Rom-statutten (s. 220). Han erkender dog samtidig, at denne er blevet til gennem forhandling og kompromis, og at de enkelte deltagerstaters lovgivning »omkring den almindelige del« ikke kan forventes at være identisk med bestemmelserne i statutten. Han er også opmærksom på den *margin of appreciation*, som folkeretten tillader de nationale retssystemer.

Den overordnede konklusion på Laursens analyser er med rette den, at dansk ret i alt væsentligt opfylder de - ret beskedne - folkeretlige forpligtelser, typisk på grundlag af konstateret normharmonisk med bestemmelser i det, der betegnes som »den almindelige straffelov« (s. 267). Forfatteren rejser dog visse forbehold, som imidlertid ikke alle er fuldt overbevisende eller stærkt påtrængende, hverken principielt eller praktisk set (s. 271 ff.).

Forfatteren har ligesom andre forfægtet den tolkning af folkedrabsloven fra 1955, at dennes anvendelse er begrænset til forhold begået i Danmark, hvilket i givet fald ville indskrænke lovens praktiske anvendelighed betragteligt. I overensstemmelse med anerkendt international opfattelse har Højesteret nu i kendelse af 26. april 2012 fastslået, at folkedrabs strafbarhed har universel gyldighed, og at der ikke er holdepunkter for en anden forståelse i folkedrabskonventionens bestemmelser om den geografisk begrænsede pligt til at retsforfølge folkedrab. I forarbejderne til folkedrabsloven er der ingen holdepunkter for, at meningen med loven har været at begrænse området for strafbarheden af folkedrab geografisk til Danmark.

Beklageligvis er bogens stikordsregister stærkt behæftet med fejl og mangler. I selve fremstillingen gror der en overflod af sproglige tidsler, som når forfatteren oplyser, at han har fundet det nødvendigt at medtage »en kort gennemgang af, hvordan internationale forbrydelser opfyldes i dansk ret« (s. 22). De mange unøjagtigheder bevirker, at man som læser ikke kan være helt tryk ved forfatterens anvendelse og gengivelse af væsentligt kildemateriale.